

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 stycznia 2014 r. zmodyfikowanym na rozprawie w dniu 18 marca 2014 r., przedstawicielka ustawowa małoletniego T. M. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego R. M. z kwoty 400 zł miesięcznie ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim z dnia 28 sierpnia 2001 roku w sprawie III RC 345/01, pozostawionych co do kwoty w wyroku w sprawie o rozwód Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 13 listopada 2001 r. w sprawie I C 662/01 - do kwoty po 1.200 zł miesięcznie (k. 1 – 2, 70).

Wnioskiem z dnia 13 maja 2014 roku przedstawicielka wniosła o udzielenie zabezpieczenia na czas toczącego postępowania bez wskazania kwoty (k. 92). Postanowieniem z dnia 27 maja 2014 r. Sąd w trybie zabezpieczenia podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz syna T. M. do kwoty po 650 zł miesięcznie poczynając od daty wydania postanowienia zabezpieczającego (k. 95 – 97). Zażalenie na to postanowienie wniosła przedstawicielka powoda. Do dnia wydania wyroku zażalenie nie zostało rozpoznane.

W stanowisku przedstawionym w odpowiedzi na pozew z dnia 25 lutego 2014 r., zmodyfikowanym na rozprawie w dniu 31 lipca 2014 r., pozwany uznał powództwo o podwyższenie alimentów ostatecznie do kwoty 750 zł miesięcznie (k. 18 -26, 141)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni T. M. urodził się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego R. M. i E. M..

Dotychczasowy obowiązek alimentacyjny pozwanego R. M. na rzecz małoletniego powoda T. M. został ustalony w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim z dnia 28 sierpnia 2001 roku w sprawie III RC 345/01 na kwotę po 400 zł miesięcznie.

Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 13 listopada 2001 r. sygn. akt I C 662/01 rozwiązano przez rozwód małżeństwo R. M. i E. M., pozostawiono obojgu rodzicom pełną władzę rodzicielską nad wspólnym małoletnim dzieckiem stron T. M., z tym że miejsce pobytu małoletniego ustalono w każdorazowym miejscu pobytu matki dziecka. Ponadto kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążono oboje rodziców, z tym że udział w nich ojca R. M. określono tak jak w ugodzie sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim z dnia 28 sierpnia 2001 roku w sprawie III RC 345/01.

Sytuacja stron była wówczas następująca:

Małoletni powód T. M. miał 5 miesięcy. Mieszkał z matką.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego E. M. miała 26 lat, wykształcenie średnie. Pracowała wcześniej jako sekretarka i zarabiała 2.200 zł miesięcznie, jednak przeszła na urlop wychowawczy. Otrzymywała 400 zł alimentów i 400 zł zasiłku. Wspomagał ją też jej ojciec.

Pozwany R. M. miał 29 lat, wykształcenie średnie. Pracował jako policjant. Zarabiał 1.640 zł netto miesięcznie. Mieszkał w hotelu policyjnym.

(akta sprawy III RC 345/01 oraz akta sprawy I C 662/01)

Aktualnie sytuacja stron jest następująca:

Małoletni powód T. M. ma 13 lat, ukończył szóstą klasę sportowej Szkoły Podstawowej nr (...) w W., od 1 września 2014r. będzie uczniem gimnazjum. Trenuje pływanie.

Od zasądzenia alimentów minęło 12 lat i strony na mocy ugody pozasądowej ustaliły, że pozwany będzie przekazywał 500 zł alimentów na syna i finansował w połowie wszystkie inne wydatki na syna. Umowa ta funkcjonowała przez wiele lat, pozwany spotykając się z synem czynił dodatkowo zakupy dla dziecka, wyjeżdżał na wakacje. Na skutek nieporozumień między rodzicami powoda, pozwany od około grudnia 2013r. zaprzestał przekazywać dodatkowo 100 zł alimentów, twierdząc, że matka powoda w niewłaściwy sposób dysponuje środkami które przekazuje na syna. Między rodzicami powstał konflikt. Małoletni przestał spotykać się z ojcem.

Miesięczne koszty utrzymania małoletniego matka oceniała na kwotę 2.400 zł, na którą składają się m.in.: wyżywienie 635 zł, środki czystości 45 zł, kultura 18 zł, sport 48 zł, zajęcia dodatkowe 753 zł, kieszonkowe 75 zł, wydatki szkolne 326 zł, opłaty za mieszkanie 300 zł, lekarstwa 23 zł, obuwie 20 zł, odzież 53 zł, komputer, sprzęt grający 36 zł, usługi 29 zł, wakacje i wycieczki 100 zł, święta i imprezy 21 zł, sprzęt sportowy 29 zł, okulary 75 zł (k. 5 – 6, 71, 134).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego E. M. ma 39 lat. Ma wykształcenie wyższe podyplomowe – magister administracji i podyplomowe studia z zakresu kontrolingu finansowego.

Jest zatrudniona w Agencji Rynku Rolnego na stanowisku starszego specjalisty. Na początku 2014 r. zarabiała ok. 2.900 zł netto, ostatnio otrzymuje 2.400 zł (k. 58, 140). Wynagrodzenie uzależnione jest od wysokości premii.

E. M. oprócz małoletniego powoda posiada dwuletnią córkę R. L., ur. (...) z nieformalnego związku z A. L.. Nie mieszka z ojcem tego dziecka. Małoletnia R. będzie chodziła od września do żłobka. Miesięczny koszt utrzymania córki matka oceniała na kwotę 500 zł z jej strony. Ojciec przekazuje na utrzymanie córki kwotę 220 – 750 zł miesięcznie i często opiekuje się córką w swoim domu.

Przedstawicielka powoda jest właścicielką dwóch psów rasy buldog francuski. Hodowlę prowadzi w swoim mieszkaniu (powierzchnia 58 m kw.) W 2013 roku sprzedała 9 szceniąt i uzyskała z tego tytułu dochód około 12.000 zł. W roku 2012 osiągnęła dochód w wysokości 42.105,12 zł, w roku 2013 w wysokości 41.351,20 zł (k. 59 – 62, 63 – 66).

Swoje miesięczne koszty utrzymania oceniała na kwotę ok. 1.200 zł. Podała, że zalega z opłatą za czynsz za okres trzech lat kwotą ok. 30.000 zł, dlatego zaciągnęła kredyt na spłatę tego zadłużenia. Posiada samochód V. (...).

Amatorsko uprawia Triathlon i bierze udział w wielu zawodach sportowych- rowerowych, pływackich i biegowych. Twierdzi, że jest to koszt jedynie 12 zł miesięcznie z tytułu opłat startowych. Sponsor pokrywa jej koszty serwisu roweru, odzieży sportowej i suplementacji.

Pozwany R. M. ma 42 lat, posiada wykształcenie wyższe – magister pedagogiki specjalnej. Na utrzymaniu ma tylko małoletniego powoda. Koszt utrzymania syna określa na kwotę 1.300- 1.400 zł miesięcznie, uznając kwotę 750 zł alimentów za wystarczającą.

W lutym 2012 r. przeszedł na wcześniejszą emeryturę uzyskując w ten sposób półroczną odprawę, w tym czasie pracował też na zlecenie, ale w lipcu 2012 r. wrócił ponownie do pracy w Policji. Pracując w Policji nie może podjąć dodatkowego zatrudnienia bez wymaganej zgody pracodawcy. W 2012 r. wystąpił o zgodę na podjęcie dodatkowej pracy jako koordynator działań promocyjnych w (...) S.A., jednak pismem z dnia 16 września 2012 r. nie otrzymał takiej zgody (karta 136).

Pracuje jako policjant w Komendzie Stołecznej Policji z miesięcznym wynagrodzeniem 3.846,10 zł netto, 4.682,10 zł brutto. Otrzymał też w lutym 2014 nagrodę roczną w kwocie 4.683,10 zł. (k. 27, 82). Nadto pomaga w organizacji koncertów zespołu (...), jest tam ochroniarzem, jeździ z zespołem po całej Polsce, twierdzi, że nie otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenia a uczestniczy jedynie w koncertach i ma darmowe noclegi, przejazdy. Z liderem zespołu (...) i członkami zespołu zna się do 20 lat.

We wrześniu 2012 roku zaciągnął razem z partnerką A. M. kredyt na kupno mieszkania w kwocie 308.000 zł z miesięczną ratą 1.360 zł. Lokal ten zajmują od 1 marca 2013r. Partnerka pozwana, z którą jest w związku od trzech lat, jest policjantką i jej zarobek jest wyższy od pozwanego (zeznania karta 71).

We współwłasności z partnerką posiada też samochód marki VW Golf rocznik 2007 zakupiony w 2011r za kwotę około 39.000 zł.

Pozwany jest nadto od 2009-2010 r. właścicielem mieszkania o powierzchni 18 m² w W. przy ul. (...). Mieszkania nie wynajmuje, gdyż w najbliższej przyszłości chce by zamieszkali tam rodzice którzy obecnie mieszkają koło Ł. (ojciec choruje).

W roku 2011 pozwany osiągnął dochód w kwocie 56.328,07 zł, w roku 2012 – 104.767,75 zł, w roku 2013 - 59.782,74 zł (k. 33 – 35, 36 – 38, 42 – 43).

W 2013 r. sfinansował synowi zakup aparatu ortodontycznego. Kupił mu też odbiornik TV. Wyjeżdżał z synem na wakacje i w ferie zimowe, np. na narty, a w Ś. Wielkanocne oraz Bożego Narodzenia do rodziny. Wakacje w 2014r. nie spędził z synem.

Aktualnie w Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. toczy się sprawa o sygn. akt V Nsm 937/14 o wydanie zarządzeń w trybie art. 109 krio w stosunku do E. M. i R. M. nad małoletnim T. M.. Sąd wszczął z urzędu postępowanie o zbadanie sytuacji opiekuńczo- wychowawczej małoletniego wobec zastrzeżeń pozwanego co do wydatkowania alimentów, przyczyn powstania tak dużej zaległości w opłatach za czynsz matki powoda, braku porozumienia rodziców w sprawach dziecka.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy oraz akt sprawy III RC 345/01 oraz I C 662/01.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 i 3 krio: rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres obowiązku alimentacyjnego zgodnie z art. 135 § 1 i 2 krio zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 krio, możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.

(III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień

- prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.”

Granice obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby dziecka. „Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku.” (por. Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

W ocenie Sądu, od dnia zawarcia ugody regulującej wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego, nastąpiła istotna zmiana, w rozumieniu art. 138 krio, uzasadniająca podwyższenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego do kwoty po 1.000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego T. M., począwszy od dnia wniesienia powództwa tj. od 17 stycznia 2014 r. Pozostałe uzasadnione potrzeby małoletniego powinna zaspokajać jego matka.

Porównując sytuację małoletniego powoda z chwili zawarcia ugody, którą zostały ustalone alimenty, z jego aktualną sytuacją, należy stwierdzić, że zmieniła się ona w sposób znaczący. Doświadczenie życiowe nakazuje bowiem rozpatrywać uzasadniony poziom życia dziecka w kontekście zarobków i stanu posiadania jego rodziców. Alimenty mają służyć zaspokajaniu uzasadnionych potrzeb osoby uprawnionej. Upływ czasu, rozwój dziecka, uczęszczanie do wyższej klasy powoduje, że koszty utrzymania systematycznie rosną.

W 2001 r. powód był niemowlęciem, a aktualnie jest 13 - letnim chłopcem w wieku gimnazjalnym. Jego uzasadnione potrzeby zatem naturalnie wzrosły. Jego miesięczny koszt utrzymania matka oceniła na kwotę ok. 2.400 zł lecz kosztów tych w żaden sposób nie udowodniła.

Sąd zweryfikował powyższą kwotę i uznał ją za zawyżoną. Zdaniem Sądu miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi szacunkowo 1.500 zł. Sąd nie uznał następujących wydatków: sprzęt sportowy (rower) i okulary, bowiem są to wydatki ponoszone jeden raz na dłuższy okres czasu, nadto rower powód otrzymał od ojca w 2014r. Sąd uznał za zawyżone m.in. następujące miesięczne składniki utrzymania małoletniego i ocenił je w następujący sposób: wydatki szkolne 200 zł, wyżywienie 500 zł, zajęcia dodatkowe 200 zł.

Obecną sytuację pozwanego R. M. należy uznać za lepszą, niż w dacie zawarcia ugody co do alimentów. W 2001 r. zarabiał 1.640 zł jako policjant, a obecnie zarabia ponad 3.800 zł netto miesięcznie. Wzrosły też jego możliwości zarobkowe, bowiem ukończył studia pedagogiczne. Zdaniem Sądu jego możliwości zarobkowe odpowiadają aktualnie osiąganym dochodom, bowiem jako Policjant musi otrzymać zgodę na dodatkowe zatrudnienie, a wykazał, że starał się o podjęcie dodatkowego zatrudnienia, jednak nie otrzymał zgody. Nic nie stoi jednak na przeszkodzie, by ponowił swoje starania o dodatkowe zatrudnienie, wskazał bowiem na dość wysokie swoje miesięczne koszty utrzymania co może sugerować, że ma dodatkowe dochody.

Podkreślenia wymaga fakt, że udział osobisty pozwanego w życiu małoletniego powoda do kwietnia 2014 r. był dość regularnie realizowany. Ojciec wyjeżdżał z synem na wakacje i ferie, spotykał się z nim, zapewniając wszelkie potrzeby rozwojowe. Od kwietnia 2014 r. ojciec nie spotyka się z synem. Pozwany twierdzi, że E. M. zmanipulowała syna i zakazała mu kontaktów z ojcem, natomiast matka powoda twierdzi, że nie zna przyczyn takiego stanu rzeczy. Zdaniem Sądu, uwzględniając wcześniejsze zachowanie pozwanego wobec dziecka, sytuacja powyższa jest przejściowa i należy oczekiwać, że R. M. będzie realizował kontakty z małoletnim synem.

Podsumowując, Sąd ocenił, że pozwany może bez uszczerbku dla swojego utrzymania łożyć alimenty w kwocie po 1.000 zł miesięcznie, bowiem jego możliwości zarobkowe na to pozwalają. Jego udział w kosztach utrzymania małoletniego wynosi 1000 zł, udział matki niższy - 500 zł, gdyż E. M. sprawuje też opiekę nad drugim małym dzieckiem. Nie ma też przeszkód, by pozwany wynajął swoje mieszkanie o pow. 18.mkw. i uzyskiwał dodatkowy dochód.

Kwota wyższa od 1.000 zł miesięcznie byłaby wygórowana, stąd powództwo ponad tą kwotę oddalono.

Z uwagi na powyższe, na mocy art. 133 § 1 krio w zw. z art. 135 § 1 i 2 krio w zw. z art. 138 krio, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 100 k.p.c. w związku z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010.90.594)

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c.